

ernes udvikling og overlevelse. Det kan være, at det er bevidst, at ministeren ikke interesserer sig for de mange landsbyers ve og vel.

Mine afsluttende bemærkninger skal indeholde et afsnit om de forslag til større råderet og medejerskab i det almene byggeri; i Dansk Folkeparti ønsker vi at støtte de tiltag, der måtte komme i den retning. Det vil medføre, at de, der har lyst og økonomisk evne, vil tilfredsstille ejer-genet til glæde for dem selv og den bebyggelse, de bor i.

Endelig må jeg til slut anføre, at hensynet til vore ældre og handicappede har den højeste prioritet i Dansk Folkepartis fremtidige bypolitik. Vi ved med bestemthed, at den gruppe borgere bliver stadig større. Vi skylder dem, at der tages et meget stort hensyn til deres tilværelse i planlægningen af renovering og planlagt nybyggeri.

Annie Lunde Hansen (CD):

Indledningsvis vil jeg naturligvis gerne på CD's vegne starte med at takke ministeren for denne redegørelse, som da i hvert fald er egnet som oplæg til en drøftelse af byernes fremtidige udvikling.

Da jeg for ganske få dage siden første gang stiftede bekendtskab med den flotte trykte redegørelse med alle de fine, velmenende og politisk korrekte betragtninger, var det første, der slog mig, at her var der noget, som jeg havde hørt før.

Derfor skyndte jeg mig hen i det lille arkivskab og fandt den daværende by- og boligministers bypolitiske redegørelse fra 1999 frem. Og ganske rigtigt, den vakte skam genkendelsesglæde og viser da også, at der absolut er en linje i regeringens politik.

For langt hen ad vejen vil man det samme i dag som i 1999, og så er det jo, at det bliver rigtig interessant. Af indsatsområderne, som eksplicit opregnes i 1999, lad mig bare nævne i flæng: Gunstigere erhvervsbetingelser, øget demokrati og medindflydelse, blandede boformer, findes nemlig også i 2001-redegørelsen. Betyder det så, at der intet er sket siden 1999, eller betyder det, at man er godt i gang med at indfri løfterne, og at indsatsen fortsættes?

Svaret er fra CD's synspunkt: både og. Når det gælder den erhvervspolitiske indsats, har regeringen i hvert fald opfyldt nogle af sine målsætninger fra 1999, eksempelvis nedsættelse af Erhvervs- og Bypolitisk Udvalg, som for kort tid siden afleverede resultaterne af sit arbejde indeholdende nogle betragtninger om nogle hoved-

indsatsområder, som CD da ikke er fuldstændig afvisende over for.

Når det gælder den boligpolitiske indsats, det vil altså sige opfyldelsen af boligbehov, herunder indsatsen for at skabe de blandede boformer – som den tidligere by- og boligminister både i 1999 og sandelig også i årene efter lagde meget vægt på, og det har den nuværende boligminister jo også gjort mange gange – så er der rent faktisk ikke sket ret meget. Bevares, der har på de enkelte finanslove været afsat midler til byggeri af boliger til bestemte grupper og midler til forsøgsordninger med henblik på en boligsocial udligning. Og det har CD da grundlæggende været meget tilfreds med.

Men hvis vi et ganske kort øjeblik ser bort fra det udspil, by- og boligministeren fremlagde i mandags, så har vi på intet tidspunkt set noget, som bare ligner et forslag til evighedsløsning, og som både søger at udligne de sociale forskelle fra byggeri til byggeri og søger at gøre det attraktivt for forskellige aktører at bidrage til en løsning af bolig mangelen.

Selvfølger er der barrierer, også barrierer, som man ikke kan klandre regeringen for alene. Her tænker jeg bl.a. på visse dybt reaktionære kommuner, som nok skal sørge for ikke at give plads til alment byggeri, hvor opfattelsen af ansvaret for løsningen af boligsociale problemer er den, at det må ligge hos andre end hos dem selv.

Jeg tænker her lidt på projektet »Skæve huse til skæve eksistenser«. Så kan man diskutere, om man kan lide betegnelsen på dette projekt, men det var dog et godt projekt, og der ligger utrolig mange penge gemt, som ikke er blevet brugt af kommunerne. Hertil vil jeg godt sige, at i CD glemmer vi ikke, at et samfunds kvalitet måles på, hvordan det behandler de svageste medlemmer, og jo højere velfærd, jo større forpligtelse har vi også over for de sårbare.

Regeringen har altså også i tæt omklamring med venstrefløjspartierne gjort alt for at skræmme private investorer væk fra markedet. Og det får mig til at trække en parallel til mandagens afsløring af en boligpakke, for nogle af de initiativer, som er nævnt i denne redegørelse, fremgår også af de nye initiativer. At kalde det en helhedsløsning er jo dog nok at overdrive det lidt. Skal vi så ikke kalde det en halv helhedsløsning.

Det er da glædeligt, at man har indset, at pinsepakkens indgreb over for pensionskasserne jo ikke ligefrem har fremmet opførelsen af privat udlejningsbyggeri. Spørgsmålet er dog bare, om det overhovedet er godt nok, om ikke rammerne